

Side, som naar de komme fra den anden. Jeg mener derfor, at, vil man ikke gjøre dette til en almindelig Regel, skal man hellere slet ingen Regel opstille.

Finantsministeren: Naar det ærede Medlem sagde, at jeg ikke havde indladt mig paa det af ham rette Spørgsmaal, maa han have overhørt, at jeg udtalte, at det naturligvis maatte paasees, at den Vedkommende passede den Embedsgjerning, der var ham betroet. Jeg troer ikke, at man kan komme videre i Betragtningen om, hvilken Tid der kan forlanges af en Embedsmand i Forhold til den givne Løn, end til, at Lønningen er ansat i passende Forhold til det Antal Personer, der skulle udføre Arbeidet, og at de udføre den Embedsgjerning, der er dem paalagt. Jeg troer, at man hverken billigtvis eller praktisk kan komme videre; thi efter min Mening vil det være ubilligt at negte en Embedsmand at benytte den Tid, han ligesom andre Mennesker har udenfor sin Embedstid til andet Gehvers. Jeg vil sige, at det næsten er nødvendigt efter de Lønninger, vi i det Hele taget give til Embedsmændene, at de, naar de navnlig i underordnede Stillinger skulle leve som gifte, maae tage de Forretninger, private eller andre, som de kunne forlige med deres Embedsforretninger; men det er da selvfølgelig den Administrations Pligt, under hvilken de ere ansatte, at sørge for, at de i fuldt Maaal opfylde den Gjerning, der er anvist dem paa de Steder, hvor de ere ansatte. Om Embedsmanden ved Siden deraf kan udføre Noget i sin fritid, troer jeg ikke det er muligt at kontrollere, og derfor ogsaa, at det i sig selv er et upraktisk Spørgsmaal. Jeg bemærkede før, hvorfor jeg sætter mig imod det Endringsforslag, der foreligger fra Fleertallet; det er ikke, fordi jeg troer, at det i mange Tilfælde vil have Stort at betyde, men fordi jeg troer, at den Grund, der har været til den Bestemmelse, som er optagen i Lovforslagets § 1, nemlig den, at forhindre Misbrug, er fuldkommen fyldestgjort, naar Bestemmelsen vedbliver at beholde den Redaction, den har, men at den Udvidelse, Fleertallet vil give den, er umødvendig og

unyttig overfor Misbrug, fordi der ingen Fristelse er i saa Henseende, medens den er skadelig overfor de mulige Tilfælde, hvortil der kan være Spørgsmaal om at faae Forretninger udførte af en Embedsmand paa den billigste og bedste Maade. Jeg skal endnu blot bemærke, at den ærede Representation jo har Statsrevisionen til sin Raadighed, og derved alfsaa vil kunne see, om der paa den Maade skeer Noget, som ikke bør skee. Der vil da være haade Tid og Leilighed til at skride ind og paatale det, hvilket ogsaa tidligere er skeet, og det er derfor min Mening, at man meget godt kan indskrænke sig til at benytte denne Control. Først naar det viste sig, at der var tilstrækkelig Anledning til at binde Administrationen paa den Maade — thi det er aabenbart det, man gjør — vil der være en Retfærdiggjørelse for den Udvidelse, man allerede nu vil give Bestemmelsen.

Udler: Jeg skal tillade mig at udtale et Par Ord om det Forslag, som nu debatteres mellem den ærede Finantsminister og det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen). Jeg skal villigt indrømme, at jeg finder Forslaget af det nævnte ærede Medlem og Fleertallet consequentere end Udkastet, det vil sige meget consequentere i sin Urimelighed. Jeg hører til dem, der ligesom en Deel af Udvalget overhovedet nærer Tvivl om, at denne Paragraph er i Statens Interesse, eller rettere jeg troer, at den paa ingen Maade er det. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) har udtalt, hvad der jo ogsaa er Tilfældet, at mange Embedsmænd i en Deel af den Tid, de have ledig, besørge private Forretninger. Jeg troer, at dette kun kan ligge deri, at Embederne ere saaledes normerede, at de ikke fordre hele Embedsmændenes Tid, og at Lønningerne ere normerede i Henhold dertil. Det ærede Medlem mener, at Staten vil have Control derover, og at den vil være strengere, naar det er private Arbejder, der besørges, end naar det er Arbejder i Statens Tjeneste. Det troer jeg ikke. Der er en mærkkelig Inconsequents i selve Udkastet om Spørgsmaalet, idet man i § 5 tænker sig Muligheden af,